

ՉԻԼԻԻ ՍԵՆԱՏԻ ԲԱՆԱՁԵՎ
2007 թվական, հունիսի 5
ՃԱՆԱՉԵԼՈՎ ՀԱՅՈՑ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մեծարգո Սենատր, հաշվի առնելով,

1. Որ 1915 թվականի ապրիլի 24-ին Կոնստանդնուպոլսում անարդարացի ձերբակալումից և հետագայում հայ համայնքի առաջատար դասի սպանությունից հետո սկիզբ է դնում հայ բնակչության համակարգված բնաջնջման քաղաքականությանը:

2. Որ դաժան ցեղասպանությունը իրականացվել է 1915 և 1923 թվականների միջև ընկած ժամանակահատվածում, որի արդյունքում մահացել են ավելի քան 1.5 միլիոն հայ քաղաքացիներ, որոնք հազարավոր տարիներ ապրում էին իրենց նախնիների հողերում,

3. Որ այս դատապարտելի արարքը 20-րդ դարի առաջին էթնիկ ոչնչացումն է, և ավելին՝ դրա վերաբերյալ ցանկացած մերժողական գանահատական կամ մեկնաբանում նշանակում է ազգի՝ մարդու իրավունքների կոպիտ խախտում:

4. որ, չնայած մարդկության հավաքական հիշողությունը ջնջելու մտադրությանը և գերտերությունների կողմից այս գործողություններին վերջ դնելու զգայունության կորստին, ամբողջ աշխարհի հայերը և մի քանի կազմակերպություններ գտել են միջազգային հանրության մի մաս, որը կարող է ճանաչել այն ցեղասպանությունը, որի զոհերն են դարձել իրենք:

5. որ նման ճանաչում է տեղի ունեցել 1985 թվականին ՄԱԿ-ի Խտրականության կանխման և փոքրամասնությունների պաշտպանության ենթահանձնաժողովը, որը Հայաստանում կատարված այս դեպքը որպես ցեղասպանություն է որակել:

6. Որ որոշ երկրներ, ինչպիսիք են Ուրուգվայը, Արգենտինան, Հունաստանը, Բուլղարիան, Բելգիան, Ռուսաստանը, Իտալիան, Լիբանանը, Շվեդիան, Շվեյցարիան, Հոլանդիան, Վենեսուելան, Լիտվան,

Կանադան և Ֆրանսիան, Եվրախորհրդարանի նման ընդունել են իրենց սեփական բանաձևերը:

7. որ մեր ազգը դեռ պետք է զոջա մշտապես միջազգային հարաբերություններում՝ անկախ դրանց կարևորությունից, ցանկացած համաձայնագրերից կամ փոխզիջումից վեր կանգնած մարդու իրավունքների գերակայությունը վկայակոչելու համար:

8. Որ, հետևաբար, այն էթիկական կամ բարոյական հրամայական է, որը Չիլին ընդունում է բանաձև, որը ճանաչում է Օսմանյան կայսրության կողմից Հայաստանում իրականացված ցեղասպանությունը՝

անպաշտպան մարդկանց նկատմամբ, ովքեր այժմ միջազգային հանրության մի մասից, մասնավորապես Թուրքիայից բարոյական փոխհատուցում են պահանջում:

Վերոհիշյալ խնդիրների ուժով Հանրապետության Մեծարգո Սենատր որոշում է՝

1. աջակցել հայերին՝ դատապարտելու իրենց ժողովրդի դեմ իրականացված ցեղասպանությունը

2. կոչ անել Չիլիի կառավարությանը՝ հավատարիմ լինել Միավորված ազգերի 1985 թվականի որոշմանը:

Chile Senate Resolution

June 5, 2007

Text of the Chile Senate Resolution
Recognizing the Armenian Genocide
(translated from Spanish)

Adopted June 5, 2007

Honorable Senate

Considering:

1. that 24th of April, 1915, in Constantinople, then the capital of the Turkish Empire, after the unjust arrest and later the disappearance of the entire leading class of the Armenian community, marks the beginning of a policy of systematic extermination of the Armenian population on the part of the imperial authorities;
2. that the brutal genocide, enacted between 1915 and 1923, resulted in the deaths of over 1.5 million Armenian citizens that lived in the lands of their ancestors for thousands of years;
3. that this reproachable action constituted the first ethnic cleansing of the 20th century and more than that or even any judgment or interpretation of it, signifies a flagrant violation of the human rights of that nation;
4. that in spite of the intent to erase the collective memory of mankind and of the loss of sensibility of the great powers to end those acts, the Armenians and their several organizations around the world have found that part of the international community may recognize the genocide in which they were victim to be doomed;
5. that such a recognition was granted in 1985 by the Subcommission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities of the UN that clarified the Armenian case as a genocide;
6. that nations such as Uruguay, Argentina, Greece, Bulgaria, Belgium, Russia, Italy, Lebanon, Sweden, Switzerland, Holland, Venezuela, Lithuania, Canada and France have made their own resolutions like those also of the European Parliament;
7. that our nation has yet to be made to regret to permanently invoke the supremacy of Human Rights in international relations above whatever agreement or compromise regardless of how important it may be;
8. that consequently it constitutes an ethical and moral imperative that Chile makes a resolution along the lines of that from 1985 which recognizes that the Ottoman Empire committed a brutal genocide in Armenia against a defenseless people that now cry out for moral reparations from part of the international community and especially Turkey.

By virtue of these outlined issues, the Honorable Senate of the Republic decides

1. To support the Armenian nation in condemning the genocide of its people and,
2. To call on the government of Chile to adhere to the 1985 United Nations decision.